

A hadviseltek földreformja.

Kormányzó Urunk Szent István napján azt a legfelsőbb óhaját nyilvánította, hogy a mostani háborúban kimagasló érdemeket szerzett hadviseltek, valamint ezek hadiárvai és a hadirokkantak a Hazától kijáró kitüntetés erkölcsi elismerése mellett az ország részéről külön elismerésben is részesüljenek. A Kormányzó Ur legfelsőbb óhaja tehát messzemenő szociális és gazdasági kedvezmények nyújtására hívta fel az illetékes köröket.

Két hét sem múlt el a nemzeti közvélemény lelkes helyeslésétől kísért óhaj elhangzása óta s a kormány máris két alapvető fontosságú rendelkezést tett ebben az irányban. Az első és legfontosabb lépés — amelyet már ismertettünk — az a kormányrendelet volt, amely kimondotta, hogy a fajvédelmi szempontból lefoglalt és átengedésre kötelezett birtokokból sürgősen félmillió holdat kell kiosztani a földműves hadviseltek és hadigondozottak között a közjóléti szövetek-nek már eddig átadandó huszonnégyezer és a Vitézi Széknek átadott százharmincezer holdon felül. Ezt a nagyarányú intézkedést valószínűen „a hadviseltek földreformja” néven fogjuk emlegetni. Az új földosztás előkészületeit haladéktalanul megkezdjük, úgyhogy ez a földreform — bár minden földhözjuttatás hosszú időt vesz még igénybe — előreláthatóan gyorsabban fog lezajlani az eddigieknél.

Két nappal később jelelt meg a kormány másik rendelete,

amely több százmillió pengőt fordít hadviseltek és hadigondozottak gazdasági önállósítására. Ez az utóbbi rendelet méltányos kölcsönök formájában megadja a lehetőséget a földhözjutottaknak arra, hogy gazdasági felszerelést szerezzenek be, de ezen felül a hadvi-

seltek és hadigondozottak kisipari és kiskereskedelmi önállósítását is biztosítja. Amíg tehát az első rendelet földhözjuttatásról intézkedik, addig a második a nem-földműves hadviseltek és hadigondozottak gazdasági és szociális támogatását, megerősödését mozditja elő.

Kálváriánk első bucsuja.

Junius 5-én lélekemelő szertartás keretében szent kegybéllyé avatta és áldotta Kálváriánkat dr. Pobozy Róbert általános püspöki helynök. Tizenhat esztendőn keresztül vártuk teljes befejezését és rendeltetésének méltó átadását. Azalatt a hosszú idő alatt inkább csak eredeti gondolatzerépet töltötte be: ébren tartotta megcsontkötöttségünk fájdalmát az előreugró terraszán kiképzett barlangjával, melynek szája az elveszett batárok konturjait s a csonka batárok gyászvonalát ábrázolja, mindenkit figyelmeztetett trianoni kálváriánkra a hegytetőt uraló három hatalmas keresztjével. Ezek a szimbólumok állandóan a szívünkbe márták ártatlan bűnbörszűnetet, a gyalázatos igazságtalanságot, de egyben egy mindenekfölött álló, örök Igazságnak léteivel vigasztaltak, bátorítottak, munkára serkentettek és a körülöttük zöldelő, festői környezetet a remény meleg érzésével táplált bennünket, hogy minden mulandó a földi létben, amit a gonoszság és az árnyék szül s egy van, ami örök: a Jóság, a Szeretet és az Igazság, a Golgota hármasság jelképe.

Emlékezzünk csak vissza, hányszor merítettünk hitet és reményt nagy elcsigázásunkban ezekből a jelképekből, valahányszor csak a mi Kálváriánkra tekintettünk, hányszor vitt minket valami tudatalatti érzés a Kálvária sántányain a barlanghoz, a még akkor üres stációk-

hoz s fel-fel egészen a hegytetőre s három kereszt elé s amikor felértünk s tekintettünk három irányban végigfutott a trianoni bilincsek dacára is rohamosan fejlődött városunkra s hátatfordítva láttuk a messzekéklő, elorozott hegyeinket, akkor döbbenünk rá, hogy a lelkünket ideirányított tudatalatti érzést tulajdonképpen vágy volt egy bennünk égő hit és reménykedés felé, ott telítődött meg bizalommal, élet- és munkakedvvel s egy hatalmas daccal, a „Nem, nem, soha!”-nak sziklasírt döngését és szétfeszíteni tudó dacával. S milyen megkönnyebbülten jöttünk lefelé a hit balzsamával szívünkben s egy boldog tudattal lelkünkben, hogy „el kell jönnie annak az időnek, amikor az Igazság fegyverei fognak győzelmet aratni az árnyék, a hazugság és a gonoszság felett.

Nagyon sokat köszönhetünk már eddig is az örök Igazság szimbólumának, a Kálváriának, a három keresztnek és a barlangnak s mennyi, tömérdek kért, könyörögni valók van még mostani napjainkban a Szentkereszt diadalát és egyedül annak árnyékában leledző és elérhető boldog, szép, nyugalmat és megelégedettséget nyújtó jövőnkért. Ezért a Kálvária bucsunapja minden keresztény katolikus hívőnek szent ünnepe s lelkünkkel, szívünkkel, minden melegségünkkel és hitbuzgalmunkkal részt kell vennünk benne b o g y reményeinkhez

további hitet, harcainkhoz erőt és kitérítést nyerjünk.

A katolikus anyaszentegyház a Kálváriák tiszteletére évente két ünnepet jelölt ki. Az egyik május 3-ika, a szent kereszt feltalálásának ünnepe, melynek rövid története az, hogy amikor Konstantin császár Maxentius fölött fényes győzelmet aratott, anyja, Iona császárné, megkeresztelte Krisztus Urunk keresztjét. Az ég csoda által mutatta meg, melyik volt a három talált kereszt közül az Üdvözítő. A másik ünnep, a szent kereszt felmagasztaltatásának ünnepe, szeptember 14-én. Ez az ünnep emléke annak a diadalmenetnek, melyben Heraklius görög császár a szent keresztet visszavitette 628-ban Jeruzsálembe, miután visszavette azt Kosroes perzsa királytól, aki elrabolta. Ennek az ünnepnek Szent János szerinti szakaszában az Ur Jézusnak a mai közvetlen időkre vonatkozó szövegét olvassuk: „Nunc judicium est mundi; nunc princeps hujus mundi ejicietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum.” — „Most van az ítélet e világ fölött; most fogják kivetni e világ fejedelmét. Én pedig, ha fölemeltetem a földről, mindennek magamhoz vonzok.” Igen, „most van az ítélet e világ fölött,” tehát fölöttünk is most ítélkeznek! Zárandokoljunk fel az immár megáldott kegyhelyre s ezen zárandokotunkat ajánljuk fel mélységes Istenbe vetett hittel a békéért. Tudnunk kell, hogy a Kálvária, a megpróbáltatás útja, melynek súlyos keresztjét soha sem emberi, önző számításból, földi érdekből, hanem mindig egy fenekelt szent eszméért, mások javára, mások boldogulására kell elsősorban megjárunk. Kövessük tehát példáját Heraklius görög császárnak, mert hiszen régóta tapasztaljuk s különösen a mai időkben hogy a földbolygón nagyon elszaporodtak a kereszttrábló Kosroesek s alig léteznek a Herakliusok.

A szent kereszt felmagasztaltatásának ünnepét, vagyis az ősi bucsut, minden évben a déli plébánia, míg a tavaszi, májusi bucsut az északi plébánia fogja vezetni. Az első bucsu szeptember 19-én lesz megtartva, amennyiben az időjárás

És mégis ők maradtak a győztesek.

A „Das Schwarze Korps”-ban jelent meg ez a drámai erejű tudósítás Hamburg katasztrófájáról.

Déltájban felszakadt egy pillanatra a sötétség és kibukkant a nap. A lustán vándorló füstfelhők fátyla mögül, mint egy éretlen narancs, halványan pirosított elő korongja. Azonban ez is hamar elmúlt, az ég ismét elsötétedett. Rekedt kiállások visszhangzottak az utcákon, az ég kertekben megazdult madarak kóvályogtak. A szomszédház pincéjéből hosszúra nyújtott jajveszékelés hallatszott. Már majdnem az egész utca égett, acél-síkos férfiak futottak ide-oda mélyen meghajolva.

Most magas, éles hang süvített végig az utcán: Mária! és meggyeszer: Mária! Az egyik házból égő lány rohant elő, ruhát már tűzre fogtak, levetette magát a földre és néhányszor meghengergette magát a földön — egy vonagló élőlény, vagy inkább maga a vonagló élet. Hamarosan ismét talpon volt és rohant tovább, két kezével simítva el arcából gödörre pörkölődött hajának foszlányait. Az egyik kapujából egy férfi ragadta meg a feléje nyújtott kezeket és magá-

hoz rántotta a törmelékek között szinte megvakultán botorkáló leányt. Átkarolták egymást és szóltanul nézett egyik a másikra. Arcukon és kezeiken csunya égési sebek virítottak.

A szemközti lévő házból magas lángnyelv szökött az ég felé és füléért recsegéssel-ropogással beszakadt a tető. A földszinten, majd vakító fényárba kerülve, majd ismét könnyörtelen feketeségbe burkolva, két férfi és egy asszony dolgozott. Szökkenésszerűen ugrottak újra és újra a tűzfészekhez, majd ismét előrerohantak. Homokot! — kiáltott az egyik félig elfúlt, fátyolos hangon. Homokot — ismételte meg a kiáltást egy másik hang. Egy öregasszony sietett elő a sötétségből tipegő léptekkel és homokkal töltött vödörrel állított a lépcsőfokra. Visszafutott és most homokkal töltött fazékkal jött vissza. Így futott még néhányszor oda s vissza. Nehéz köhögést inger reszkettette meg a törékeny alakot, azonban megint homokot követelő hangok szóltak ki a házból. Az öregasszony köhögéstől rázkódó keble

elé szorítva kezét megint csak visszafutott a ház előkertjében felhalmozott homokrakáshoz, hogy megtöltse edényeit.

Az utcán könnyű kordét húzva maga után két fiatal, tíz, tizenkétéves fiú robogott. Kezüik vérzett, fekete Hitler-íjju egyenruhájuk már csak foszlányokban libegett rajtuk. A kordéban egy élettelen, valószínűleg csak elájult asszony feküdt, mellette torkaszakadtából síró kisgyerek. A két fiú gondosan vigyázott, hogy pontosan az utat közepén maradjon, a hulló cserepek, tüzes gerendák és az ablakokból pattogzó üvegcsillánkok elől függő, macskaugyassággal tértek ki.

A gyűjtőhely.

A légháritás ismét erősebben kezdett löni. Ugyanakkor az ellenséges bombázók tompa dőreje is ismét felzúgott a levegőben. Mintha az egész ég csupa bombázóval lett volna telezsórva. Aztán hirtelen elhallgatott a légháritó ágyuk tüzelése és a bombázók haragos morgása is elnémult. Talán világosabb is lett egy kicsit.

Az embereket nyugalom, halálos csöndbe vesző mély kimerülés kerítette hatalmába. De ez sem tartott sokáig. Egy egy gyermek, egy asszony airt fel valahol és az utca szélén beszekeporodva, magukba roskadva, hamuszínű arccal pihenő emberek, a légoltalmi őrk és emberek, ismét munkához álltak. Gyülekezés D-nél! — szállt szájról-szájra a parancs.

Élelmezés és első segítségnyújtás D-nél! Továbbadni, továbbadni!

D. — ez volt a csoportvezető. Ha D. még élt, okuk lehetett az embereknek a megkönnyebbülésre. Az őszhajú, csendes ember, nehezen mozgó világháborús rokkant — vajon csakugyan megmenekült-e? Igen, D. — ő nem volt a szavak embere, ha már nem élt, akkor a becsület mezején esett el, talán akkor, amikor ismét behatolt, egy égő házba, mint tegnap és tegnap előtt, amikor hét családot mentett ki az égő pokolból. Nem D. még él, ott van a szükségszálláson, jelentette egy asszony, ma reggel még láttam. Istenem, milyen állapotban van az az ember! És szemel elé emelte kezét. Mintha egy rettenetes látvány képét kellett volna elhessegetnie.

Az égő úszókön keresztül bukdácsolva gyors léptekkel siettek a megmenekültek a gyűjtőhelyre. A szomszédos utcákból is asszonyok bukdácoltak elő gyermekeikkel. Itt-ott üdvözölő szavak hangzottak el, egyeseknek könnyesredett mosoly lopakodott az arcára, melyben elfojtott sírás regett még, sietős kérdések, gyors feleletek: „Élünk, élünk! Igen, X-ék, Y-ék is! Nem, nem, róluk nem tudok semmit. De állítólag megmentették őket!”

Gyors vágásban kanyarodnak elő a katonaság és rendőrség kocsijai, rajtuk ülve és állva, a legkülönbözőbb helyze-

A Magyar Evangéliumi Munkásszövetség Szociális konferenciája.

a szabadban való megtartására kedvező lesz. Az északi plébánia hívei körmenetben a déli plébánia templomba jönnek, ahonnan a körmenet délelőtti 9 órakor indul a Karancs utcán lát vonul fel a Kálváriára, ahol a barlangképőlnél felállított tábori oltárnál ünnepi szentmise és szentbeszéd lesz. A körmenet és a szentmise alatt a bányazenekar egyházi énekeket játszik. A déli plébánia ezúton is szeretettel meghívja a testvételeket, a hitbuzgalmi és társadalmi egyesületeket, hogy zászlóik alatt minél nagyobb számban vegyenek részt Kálváriánk ezen első búcsunapján. Mutassuk meg, hogy Isten kegyelmébe vetett hittel, szívünk minden dobbanásával könyörgünk a béke mielőbbi megvalósulásáért, a kereszténység diadaláért, Hazánk nagyraívartott jövőjéért és mindannyiunk boldogulásáért.

Reméljük és szeretettel várjuk a szomszédos plébániák híveit is minél számosabban, szolgáljon előttük példának az európai hírű selmecbányai szép kálváriának hasonló búcsunapjai, melyeken a buzgó hívek sok ezrei vettek és vesznek részt minden alkalommal, akik közül nagyon sokan több napi járóföldről zárandokolnak oda zászlóik alatt és papjaik vezetésével.

A búcsunapján háromnegyed 8-kor és fél 9-kor lesznek megtartva a déli plébánia templomában a szent misék és elmarad a tízórás nagymise és szentbeszéd. Kedvezőtlen idő esetén a búcsunapja a templomokban lesz megtartva a szokásos vasárnapi ügyrendben.

Ez alkalommal nem mu'aszthatjuk felbívni a város figyelmét arra, hogy a Kálvária utjai igen elburjánzottak az avatás ünnepsége óta a búcsunapjára ille- nek az utakat megtisztíttatni és rendbe hozni. Talán hazánk jövője, a levante illusztráció, hitbuzgalomból és hazafias érdekből vállalkozhatna intézményesen egyszerűsmindenkorra a karbantartást.

Ugyancsak e helyről, nyilvánosan megköszönjük mindazokat az elvele- müteket, akik még most is, a kegyhely- lyé avatás után, kiránduló- és találkahely- nek tartják a Kálváriát, össze-vissza fir- kálják a stációkat, stb. Aki ilyesajta pro- fanizálást várakít meglep, ne sajnálja a fáradságot s jelentse fel az illetőt a ren- dőrségnek. Jegyezze meg az ilyen elru- gaszkodott, hogy a Kálvária a keresztje alatt roskadozó hívő léleknek a béke és megnyugvás pihenőhelye, szent oázisa. (—any.)

Iamogasd a

Vöröskeresztet!

tekben összesajtoltva menekültek melyek- nek gomolyagában a gyerekeknek már csak magasan a fejek fölő emelve jut hely. A kocsiros mos is időnkint szurok- fekete füstfelhőkbe veszik bele, aki azon- ban ezeken a kocsiokon van, az már biztonságban érezheti magát.

A gyűjtőhelyen a különbözőbőz irá- nyokból érkező csoportok között egy pillanatra torlódás áll be. Egy bekötött fejű ember nyugodt, erélyes hangon uta- stásokat ad. A csoportok gyorsan tovább haladnak. A nyugodt hang megjelölte nekik céljait, a szükségkonyhák és élelmezési helyeket, most odatartanak, lassankint mindinkább visszatérő önbiza- lommal és már nem azokkal a sietős, egyenetlen léptekkel, ahogyan érkeztek.

Ezt nem néztem volna ki D-ből — meséli egy bang. Mindig gondos, barát- ságos embernek ismertem, de ezt mégsem hittem volna. A többiek beleegyezőleg bólintanak. Elcsúszott sírással mondja egy asszony: Ő hozta ki az én Lujzácskát a pincéből, amikor már senki sem me- részkedett bemenni!

A csoport megérkezik a szükség konyhára. A fáradt arcú asszonyok, kar- jaikon alvó gyermekekkel, egymásután lépnek be.

Hosszu asztalok mellett ülnek a megmenekültek. Kenyér és kolbász, saj- t és vaj, cigaretta és dohány tornyosodik előttük. Már osztják a meleg levest is. A konyhában hámozott burgonyával tel-

A Magyar Evangéliumi Munkásszö- vetség Kecskeméten, a gyümölcs és a gyermek városában rendezte meg első szociális konferenciáját augusztus 25-31. között, 50 református és 6 evangélikus lelkész részvételével. A konferencián a magyarság összes problémái vizsgálat alá vették az evangélium utmutatása mel- lett. A megnyíláson részt vett Dr. Ravasz

László püspök, dr. Kádár Levente bel- ügyi államtitkár, Hetessy Kálmán lelki- pásztor, dr. Kiss Fegre főispán, dr. Lisz- ka Béla polgármester és dr. Joo Gyula főgondnok.

Muraközy Gyula budapesti lelki- pásztor országos elők nyitotta meg a konferenciát és üdvözölte a hatóságok képviselőit s az ország minden részéből

A „Közellátási Értesítő” legutóbbi száma a következő rendeleteket tartalmazza:

A m. kir. közellátásügyi miniszter 43.800/1943. K. M. számú rendelete a bor viszonteladói árának megállapí- tásáról szóló 20.400/1943. K. M. számú rendelet módosítása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 43.900/1943 K. M. számú rendelete

a polgári használatra forgalombahozott fegyverek és löszerek gyár- és fogyasztói árának szabályozása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 45.700/1943 K. M. számú rendelete

a hűtőházi díjak megállapítása tárgya- ban.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 46.400/1943. K. M. számú rendelete.

a belsőldön előállított cinkgalic legma- gasabb gyári, viszonteladói és fogyasztói árának megállapítása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 46.900/1943. K. M. számú rendelete

a kenderkóróból előállított félkész és kész rosttermékek legmagasabb elad- dási árának, valamint az előállításukkal kapcsolatos bér munkák díjának meg- állapítása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 48.300/1943. K. M. számú rendelete

a cserzési célokra alkalmas hazai fer- melésű gubacs ármegállapítása tárgyában

A m. kir. közellátásügyi miniszter 47.800/1943 K. M. számú rendelete

a nyvezett lemezek, butorlapok, szék- üléslapok és vakfurnirok legmagasabb árának, továbbá a furnir bérvágásáért számítható legmagasabb díjának megál- lapítása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 47.000/1943 K. M. számú rendelete

a tilolt len és lenkóc, valamint a ka- szált és a csépet mag'enszalmából áz- talás nélkül készült lenkóc és törtlen- szalma legmagasabb eladási árának megállapítása tárgyában.

A m. kir. pénzügyminiszter 168340/1943 számú rendelete

a vagyonváltás fizetése szempontjából a buza 1943. évi szeptember havi ár- nak megállapításáról.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 47.600/1943. K. M. számú rendelete

egyes főzelékek és gyümölcskonzervek legmagasabb eladási árának megállapí- tása tárgyában.

A m. kir. közellátásügyi miniszter 47.400/1943. K. M. számú rendelete

a vegyesgyümölcsiz és gyümölcsfeldol- gozó ipari féltermékek legmagasabb ár- nak megállapításáról szóló 42.900/1943. K. M. számú rendelet kiegészítése és módosítása tárgyában.

egybegyűlt lelképásztorokat. Hangsúlyozta hogy a Munkásszövetség nem politikai párt, hanem a nemzet egyetemes érdekeit szem előtt tartó nemzetpolitikai szolgálat. Rámutatott arra, hogy a modern kapitá- lizmus a munka és kenyér arányát meg- változtatta. A társadalom elválasztotta a családot, a marxizmus elválasztotta a tes- tet a lelektől, a munkást a munkaadótól. A szétválasztott és elkülönített világban megbomlott a teremtés ősi rendje. Az Evangéliumi Munkásszövetség hirdeli, hogy csak akkor lesz igazi és teljes nem- zeti megújulás, ha ismét egymáshoz kerülnek azok, amik összetartoznak. Isen és az Evangélium és a szociális kérdés összetartoznak. Jézus Krisztus nélkül nincs megoldása a szociális problémának. A Munkásszövetség osztályharc helyett szolidaritást, uralkodás helyett szolgálatot hirdet.

Dr. Ravasz László püspök az Evan- gélium szociális többletéről tartott hatal- mas erejű előadást. Az evangéliumi szo- cializmust mindenek előtt a marxizmus tanításaival szemben körvonaloza. Rámu- tatott arra, hogy a Marx tanításai alapján létrejött bolsevistakommunizmus éppen az ellenkezője akar lenni annak, amit a kereszténység 2000 év óta képvisel. Az Egyház nem helyezkedhetik arra az ál- laspontra, hogy elejti a szociális kérdést, mert a marxi irány öntudatosan és dia- bólisan ki akarja irtani a kereszténysé- get. Krisztus nem volt sem kapitalista, sem szocialista, mert mindezek felett állott. Az Evangélium és az Egyház nem azonosít- kató egyetlen korszak uralkodó eszmé- jével sem. Az uralkodó eszmék szület- nek, fejlődnek, lejárnak. A kereszténység- nek pedig minden korszak számára van programja, minden uralkodó eszme mel- lett vagy annak ellenére is. Krisztus egy- házának kötelessége megvizsgálni: mi az, amit a szociális korszakból elfogad; mi az amit hozzáad, s milyen rendszerbe foglalja mindezeket? Az Egyháznak min- denek előtt bátor és gyökeres kritikát kell gyakorolnia a fennálló társadalmi állapotok felett, nem istenes az a társadalom, amely- ben a szegénynek nincs még reménye sem arra, hogy valaha is házból, vagy földhöz juthasson. Nem lehet belenyu- godni olyan gazdasági rendbe, amely el- lersége a gyermeknek és a családnak. Ravasz László püspök előadása folyamán rámutatott arra, hogy a protestantizmus és a katolicizmus között lényegében alig van különbség a szociális kérdés meg- oldásának eredményeire nézve. Keresz- tyén társadalomban a fokozatos felelősség elvének kell érvényesülnie, mert mindenki mindenkiért felelős. Az Evangélium szociális többletét ezekben jelölte meg a püspök: A lélek ér többet és nem a test. Azonban az igazságos gazdasági és társadalmi rend felépítése is kultusz és

vődrök állanak, a gyűrődészekakon vagdalt bus, szorgalmas kezek főzelékfeléket tisztítanak. Az üstök hangosan rotyognak. Kimerülten, lázban égő szemekkel ülnek az asszonyok az asztalok mellett, de a szürke árnyékban néha mégis csak fel- csillámlik az öröm fénye, annak a szerető szívnek visszfénye, mely nem ismeri az elcsüggedést.

Egymásután buknak előre a kinyuj- tott karokra a fáradt fejek, a gyermekek jobbra alszanak. Időnkint bizonyára az elmúlt órák emlékei zudulnak az alvókra, mert gyakran felriadnak és egy-egy fojtott sikoly ébreszti fel a többieket is. De nem hiányzik a bizalmat, megnyugvást csepeg- telő hang sem, mire a feljédt szemek ismét lecsukódnak és a sírásra fakadt kisgyermek uiból visszaüllyednek jó- tékony almuiba.

Akik erősebbek a káoszban.

Itt az este. Csak az óramutatókról lehet felismerni, hogy valahol a füstfelhők fölött most már alkonyodhat. A nappal, a nappal — idelent ma elmaradt. A sza- bad tereken, parkokban, sport- és tenis- pályákon azok gyülekeznek, akiket eddig még nem lehetett a városból biztonságo- sabb helyre szállítani. Ott ülnek ágyne- mükötegeiken és ruhábatyúikon, mozdulat- lanul, szótlanul merevednek a vörösen izzó éjszakába, városukra gondolnak, ahol most férjeik vívják tovább harcukat, félig meg- fulladva, félig megmérgezve, házról-házra támoltyogva. Egy férfi sem hiányzik ebből

a fegyver nélkül, de mégis élethálharcot vívó seregből, mert azokat, akiknek a lélelem, az átélt borzalmak talán megbé- nitának a szívét, magukkal ragadja a hős aggok és gyerekek, az orvosok, beteg- ápolónők ellenálhatatlan példája. A rang- különbségek megszűntek, tábornok és főhivataltok, tiszt, közelegény és egyszerű munkásemaer ugyanabban a kopott acél- sisakban, ugyanolyan vöröstre csipett sze- mekkel ott küzdenek az első sorban. A parancsnoki központokból ismét és ismét odaszáguldanak autóikkal a veszélyköz- pontokba, ahol közlelőli kell a halállal szembe nézni, maguk is szerszámmot ra- gadva vetik magukat a pusztulás erőire, pillanatnyi habozás nélkül felveszik a kilátástalan harcot és lassankint, apránkint teret nyernek az életnek. Lassan erőse- bekké válnak a halálalál. A városból ki- vezető utakon egymás nyomában vésztátnak a megmentetteket szállító kocsiok, a biz- tonság, az élet felé.

Azonban még mindig százezrek várnak segítségre. Álvás? Egy cigaretta — és tovább.

A környező városok és falvak szin- tén talpon vannak. Az országutakon egy- mást érik a kocsiaszlopok, egyesek üresen, mások élelmiszerekkel megpakodva a gyűjtőállomások számára. Először a gyer- mekek, az anyák, a békák, a betegek, a sebesültek.

Jönnek a bombázók ezen az éjsza- kán is?

Tomboló tüzek közepette peregelek az éjszaka percei. Hányadik éjszaka is már ez, a második, a harmadik, a negye- dik? Sokan egészen elvesztik az idő jo- nalát, az órákat számlálva igyekeznek visszatapogatózni a kiinduláshoz. Az öntudat kettéhasadt, az emlékezet tanács- talanul keres a tüzes órák kavargásában támaszpontot.

Félig bedőlt pincékben gyenge szükségvilágítás mellett dolgoznak az ór- vosok, oldalukon a nővérek, akik úgy állnak most is mellettük műszereikkel, mint a nagy, vakítóan kivilágított operá- cióstermekben. Százakra vagy ezrekre rug azoknak a száma, akiknek vissza- ajándékozták az életet? Nem tudják maguk sem, de nem is kérdik. Itt nem honoráriumért dolgoznak, az életért dol- goznak, amíg össze nem rognak.

És megint megjelennek az ellensé- ges bombázók a város fölött, a léghári- tóágyuk megint rágyujtanak énekükre. Vakolat hullik a falak repedéseiből, fehér por pergedez és ismét harsány kiáltás szalasztja a fáradtakat a lépcsőfeljárókhoz: Tűz a tetőn, tűz a negyedik emeleten, tűz a harmadik emeleten! És a fáradtak, a kimerültek is ismét fűrgőn szaladnak fel a már füstbe burkolózott lépcsőkön, megragadják a homokos zacskókat, vizes- vődröket cipelnek, láncot alkotnak és kézzel-kézre adják a homokot mely ezek- ben az órákban olyan értékes kincssé lett. Parancs érkezik: X városrész ki

istentisztelet. Ennek a krisztusi világrendnek kiépítése elengedhetetlen kötelességünk. Evangéliumi többlet a munka és a börtön összekapcsolása. A munkában több lehet, fényűzésben kevesebbet kíván az Evangéliumi szocializmus. Ez a puritán életforma. A főlősség a közösség javára fordítás. Az üzem nyeresége, amelyben nem fordítják az üzem fejlesztésére, az illető üzem munkásainak és tisztviselőinek javára fordítás. Ne egyesek gazdagodjanak, hanem a nép, mert a nép a legnagyobb fogyasztó. Evangéliumi többlet továbbá az emberhez méltó élet követése. Ilyen élet nem lehetséges falanszterben vagy egy dalu iparosodás mellett. Ennek az életnek feltétele az egy családból, és egy nemzethez való tartozás. Itt Ravasz püspök mesteri vonásokkal rajzolta meg a családi és nemzeti érzések csodálatos világát. Az Egyház feladata a szociális kérdés területén nem hatalmi, hanem lelki, a lelkek összefogása, hogy megszűnjön az osztály harc és megvalósuljon a tagok törvénye.

Dr. Kádár Levente belügyi államtitkár „A lelképásztör és a szociális kérdés” címen tartott előadást, rámutatva azokra a lehetőségekre, amelyek a lelképásztör számára kínálkoznak a hatósági népjóléti igazgatás és a család védelmi alap keretében. Az ONCSA munkáját dr. Csér János ismertette. Dr. Sziivási Sándor a Biblia és a munka viszonyára világított rá. Az egyke kérdést Muraközy Gyula ismertette, vizsgálva a betegségek materiális és lelki okait és rámutatva a gyógyítás módjaira, amelyeket főleg a három gyermekre tekintő örökösödési törvény megalkotásában és a lakáskérdés megoldásában jelölt meg. Két Evangéliumi lelkületű orvos. Dr. Redő István és dr. Vitéz Csia Sándor bizonygatói mély hatást gyakoroltak a hallgatóságra. Dr. Viktor János budapesti lelképásztör a Biblia és a magántulajdon címén tartott előadást, rámutatva arra, hogy előbb volt a közösség és annak a talaján sarjadt az egyéni élet. A magántulajdonnak is megvannak a korlátai, mert összhangba kell jutnia a másik ember tulajdonával. A társadalomban át kell érezni, hogy másoknak is jó az, ha nekem is van valamim. Az egyén a közösségtől kapta a tulajdonát, amely bele is szólhat az egyén jogaiba. A tulajdon akkor tölti be igazi hivatalát, ha azzal szolgálni tudnak a közösségnek és Istennek.

Szombaton délután a konferencia vallásos estélyt rendezett a kecskeméti Tisza István Kollégium disztermében. Az ünnepi előadást Szabó Imre budapesti esperes tartotta ama három bibliai kiáltásról, amelyek az égbe hatoltak. Az egyik kiáltás az Ábel vére, a másik a vá-

lasztott nép egyiptomi nyomorúsága, a harmadik a munkásoktól elfogott vér. Minden szociális forrongás mögött ott van ez a három kiáltás. A meghaligatott kiáltás a reformok, a szociális törvényhozás után rázkódó és kockázatos nélkül emeli a népi élet színvonalát. A vasárnap d. e. istentiszteleten is Szabó Imre esperes prédikált Krisztus pusztai kísértéséről és Jézus azon szavairól, hogy nemcsak kenyérrel él az ember, hanem Istennek minden igéjével is. Tehát a szociális haladás nem munka nélkül, mintegy varázslatszerűen következik be, hanem összefüggő munka által vezetett keresztül. Gáspár Béla országos ügyvezető elnök a Szövetség szervezési kérdéseivel foglalkozott, részletes utmutatást adva annak keresztültvitelére. Balla Árpád országos főtitkár, aki a konferencia rendezésének nagy körültekintést igénylő munkáját végezte, a lakáskérdésről tartott előadást, rámutatva a jelenlegi kóros tünetekre. Dr. Hilscher Rezső egyetemi magántanár „A modern szociális irányok és kísérletek” címen számolt be a modern szociálpolitika vezető eszméiről, amelynek a célja a proletariátus felszámolása, az erkölcsi szempontok erőteljes érvényesítése mellett. Dr. Gyimesy Károly alelnök a tanonc ifjúság lelki problémáival foglalkozott és vezette több ízben Muraközy Gyula és Gáspár Béla elnökök mellett a tanácskozásokat. Dr. Gesztelyi Nagy László mezőgazdasági kamarai igazgató a „Falú és a tanya problémáiról” tartott előadást. A tanyát szerinte nem megváltoztatni, községesíteni, hanem javítani kell, mert a tanya történelmi és gazdasági szükségesség. Megállapítja, hogy azokban a megyékben nagy a nép szaporulat, amelyekben sok a tanya. A tanya és falu egészséges fejlődésének egyik legfőbb akadályait a túlságos centralizációt jelölte meg. Fejlesztésüknek feltételei a közegészségügy továbbfejlesztése, a jó ivóvíz és a fűtés, valamint az intenzív lelképásztöri gondozás és népművelés. Különösen a tanyai lelkészesség és iskolák felállításának szükségességét hangsúlyozta. A földreform problémáit dr. Vass Elek miniszteri osztályfőnök ismertette, rámutatva arra, hogy a mezőgazdaság emberfelelősségét az ipari pálya felé kell terelni. Az előadók között több katolikus vallású előadó is szerepelt, ami csak újabb bizonyosságot annak, hogy a szociális probléma csak a nemzet teljes lelki egysége mellett oldható meg.

A Konferencia résztvevői megtekintették a város egyházi és szociális intézményeit, Kecskemét városának mintaszertű szikrai gyümölcsösét és az itt épült Oncsabázakat. A Konferencia résztvevői teljesen átérezték a szociális kérdés jelentőségét és azt a felelősséget, amelyet ennek a szolgálatánál minden tényezőnek

tanúsítania kell. Hatalmas ösztönzéseket nyertek, hogy szolgáljanak népük életszínvonalának erkölcsi és anyagi felemelkedéséért.

Hírek és különféle

Város felajánlás. Mint már jelentettük, szeptember 26-án a város Főterén lesz megtartva városfelajánlásunk Jézus szent szívének és Szűz Mária szeplőtelen szívének. A déli plébánia templomból fél-tíz óra fog indulni az Oltáriszent-séggel a körmenet a Főterre, ahol az ott felállított oltárnál énekes tábort szeptimise lesz megtartva a bányazenekar közreműködésével. Evangélium után szentbeszéd lesz és felajánlás előtt a felajánló imádság lesz a mikrofonba bemozdva. A felajánló ima már ki van nyomtatva és a közeli napokban ki is lesz osztva.

Gyűjtés a katolikus diákokthoz. Az Actio Catholica országos elnöksége, Serédi Jusztinián bíboros, hercegprímás elnöke alatt, kulturtörténeti megmozdulást indított utnak: Szükség van diákokthoz! Mindnyájan tudjuk és érezzük, hogy minden háború alatt és egy győzelmes háború befejezésekor is egyideig még háborog a társadalom. Ez történelmi tünet, általános lelki törvény. Mozgásba ragadja főként az ifjúságot, az iskola padjainak érettebb ifjúságát éppen úgy, mint az iskolán kívüli ifjúságot. Sokakkal nincsenek velük szűleik, irányító és céljelző korlátait nem érzik maguk körül és olyan az ifjúság, lelké, mint a védő gátat szakító folyók megáradt vize. Ilyenkor minden kockán forog: nemcsak a szellemileg gyenge lelké vályogépületei mosódnak el tömegmozdulásokban, de a nemzet, egyház és a család érdekei, még a komolyan gondolkodó része is az ifjúságnak. Szükséges, hogy az ifjúságot gondozzuk s óvjuk, hogy felelőtlen elemek többé meg ne mészelyezék. Szükségünk van tehát otthonokra, diákokthoz, ahol hazafias és vallásos fel-fogású előjárók látják el a szülői és tanítói tisztelet. Kellenek a diákokthoz a szülők meggyújtására, hogy otthon nyugodtan dolgozhassanak, mert a család reményét jobhelyen tudják, Kellenek a diákokthoz, mert az ifjúsággal nagy céljai vannak a nemzetnek, Egyháznak. Nem

engedjük meg magunknak többé azt a fájdalmas esetet, amint történt a múltban, hogy ifjúságunkat idegen elemek el-eljék a egész életükre eltérítik a magyar kereszténység örök célkitűzéseitől. Katolikus diákokthozok létesítésére a magyart püspök, kar országos gyűlést rendez szeptember 19-én a templomokban. Mivel azonban városunkban aznap, kedvező időjárás esetén, bucsulész a Kálvárián, a helybeli plébániák a templomban való gyűlést már most vasárnap, szeptember 12-én fogják megindítani, hogy valóban nemes cél érdekében minél nagyobb összegek gyűljenek össze. A nemzet jövőjéért, az ifjúságért érdekében, de a magunk meggyújtására is buzgó hittel és áldozatkészséggel adakozzunk tehát a katolikus diákokthozok javára!

Felhívás a polgári iskolai tanulókhöz! Felhívom a polgári fiú- és leányiskola tanulóit, hogy az alábbi megjelölt időben és helyen jelenjenek meg a további utasítások megbeszélése végett. Fiúiskola I. a, b, oszt. f. hó 18-án reggel 8 órakor. II. a, b, oszt. f. hó 19-én reggel 8 órakor. III. a, b, oszt. f. hó 20-án reggel 8 órakor. IV. a, b, oszt. f. hó 21-én reggel 8 órakor. Leányiskola I. oszt. f. hó 18-án reggel 8 órakor. II. oszt. f. hó 19-én reggel 8 órakor. III. oszt. f. hó 20-án reggel 8 órakor. IV. oszt. f. hó 21-én reggel 8 órakor a városi uszodával szemben a sétateren. Esős idő esetén is meg kell jelennie a kijelölt helyeken! Az osztályfőnökök névszerint ellenőrzik a tanulók megjelenését.

Tábori Géza igazgató.

Értesítem a salgótarjáni r. kat. leánygimnáziumba járó tanulókat, hogy a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur rendelkezése a nyári szünet meghosszabbítására vonatkozóan a tanfolyamra is vonatkozik és ezért a tanítás a tanfolyamon is csak november hó 3-án kezdődik. Hogy ezt a hosszú időt senki tétlenül ne töltsse, elhatároztam, hogy tanulással egybekötött kirándulásokat fogunk tenni. Ezeknek megbeszélése és más fontos tudnivalók közlése végett f. hó 13-án d. u. 2 órakor jelenjen meg minden tanuló a Horthy Miklós játszótéren (Tátra-u. végén, a sportpálya mellett.) A megjelenés mindenre kötelező. Ugy készüljön mindenki, hogy kedvező idő esetén megtartjuk az első kirándulást.

Örsi Károly tanf. vezető

Rendőri hírek. Friedmann Dávidné borkereskedő Fő-utcai rak-tárába ismeretlen tettes az éjjeli órákban bemászott és kb. 600 P értékű anyagot elloptott. — Öri-zetbe vette a rendőrség R. G. fia-talkorut óralopás miatt. — A fű-zasabonyi csendőrség őrizetbe vet-te Borgulya László és Cs. J. salgó-tarjáni lakosokat, akik a Hatvan-miskolci vonatokon rendszeresen lopkodták az utasok poggyászeit. — Augusztus hó második felében ár-drágítás miatt 4, kötöttgazdálkodás-sal kapcsolatban 3 esetben indult bűnvádi illetve kihágási eljárás.

SZEPTEMBER 15-TŐL KEZDŐ
ZONGORA TANULÓKAT VÁLLAL
KÉKKÖI LORÁNTNÉ ISKOLA U. 3.

Orvosi hír. Dr. Deutschberger Jenő v. egyet. személnikai asszisztens, OTI h. szemész-főorvos hazatért és újból rendel személnások részére Lason-con Vasut-u. 25/B. alatt.

kell üríteni.

Csikorgó üveg- és fatörmeléken keresztül gurulnak elő a teherautók és befordulnak az égő utcákba. A pincékből seregestől tödülnek a lakók elő, a teherautók emberei egymásután emelik be őket. Elsőnek megint csak a gyermekeket és anyákat, az öregeket és sebesülteket. Vagyunk, vagyunk ottmarad, egy kis koffer, egyetlen aktatáska, egy pici nyke ruhásbátu — ez minden. Az élet fontosabb.

Mélylámadás. Közvetlenül a tetők fölött zúgnak el, foszfortartályokat dobálnak, géppuskával és ágyúval tüzelnek a menekülőkre.

Aztán egyszer csak elhalgatnak a légelhárító ágyúk és már csak a messze távolban zúgnak a motorok. Helyettük azonban a vihar támad fel újra, átvieszi a sziporkákat az épen maradt házakra is. Vajon mikor ér véget már az éjszaka?

Egyszer mégis csak felvirrad a nappal...

Dél előtt tizenegyet mutat az óra, azonban még mindig vörös éjszaka lobog a házak fölött. Itt ott kezdenek ugyan már a tüzek összeroskadni, az ember hatalmasabb az elemeknél, ha a szív ereje acélozza a karokat, más helyeken azonban a lángoló szigetek összeolvadnak és ismét megkezdődik a lihegő versenyfutás a halállal, mely prédára leső vadként veszi körül a háztömböket, amelyekben még emberek várnak a megszabadulásra. Gázlarcokkal törnek előre a rettenetesen harcosok, ifjú és öreg egyaránt,

ulat vágnak az életnek és elővezetik a támolgyókat, karjukon hordják ki az ájultakat, Tizenkét, tizenegyet, tizenhat éves ifjak, vagy jobban mondva gyerekek öregeket mentenek ki az égő pokolból.

Új nap virrad fel és az élet harc-sorai kezdenek talajt nyerni. Egyes front-szakaszokat fel kellett ugyan adni, a sereg azonban áll, ha az arcokra mely barázdákat vontak is a rettenetes élmények és ahol ez a sereg áll, ott az élet ismét győzedelmeskedni kezd a pusztulás fölött.

Szakadatlan folyamban ömlenek az emberek a városból. A főpályaudvar bombatalálatok érték, a vonatok már nem közlekedhetnek. A megmenekülteket omnibuszok, teherautók és a járműveknek minden elképzelhető fajtái szállítják a város széléire. Csak a férfiak maradnak vissza és ezek közül is csak azok, akikre a város védelmében szükség van. Azonban még mindig nagy azoknak az asz-azonynoknak, lányoknak és gyermekeknek száma is, akiknek kijelölt helyük volt a város önvédelmének frontján és akik helyüket most sem akarják otthagyni.

Végre elérkezik az a nap is, amikor a tüzek lassankint magukba roskadnak. Az ember legyőzte a káoszt. Olmos erővel akar az álom a szemekre nehezéni, azonban a rombadőlt házakkól a szél most is minduntalan szikrazáporokat kap fel, minden pillanatban kéznél kell lenni. Még mindig vannak sebesültek is, akiket segíteni kell, tanácsatlannak, akik utmutatásra szorulnak, gondoskodni kell a viszt-szamaradottakról is. Ruházatot, élelmet

kell előteremteni, igazolványokat kiállítani, a víz-, gáz- és villanyszolgáltatást működésbe hozni.

A gyermekek ismét játszanak.

Előre! — ez az új nap jelzava is. A város védői megrohmozták a romhalmazokat. Az összemlással fenyegető házakat külön osztagok robbantják fel, mások a törmelékkel lapátolják el az uttestről. Megjelennek az első hirdmények az autóbuszok, a villamos ingajaratok menetrendjeivel. A pályaudvarokon már szintén nagy fekete táblák adják tudtul a csatlakozó vonatok érkezését és indulását. A főpályaudvar csarnokában is felhangzanak az első kalapácsütések és lassan begördül az első vonat, mely megteremt az összeköttetést a város széléivel. Az emberek arca felderül. Vajon csak az a néhány óras alvás deríti-e fel őket, vagy a bizonyosság, hogy ismét újra kezdhetik az életet? Akármilyen hozott is fényt a szemekbe, elég az, hogy újból öröm az élet és a gyermekek a feltárolt csomag-begyek körül újra játszani kezdenek.

Nem, ezt a várost nem győzte le az ellenség, még csak akarát sem törté meg, még csak szívén sem ejtett sebet. A tomboló tűzvihar követelt ugyan áldozatokat és ezeknek emléke örökké kísértő árokyént fogja kísérni az életet, azonban az élők mégis csak többben vannak és nemcsak élnek, hanem megkezdik újra az építést, mert meg kell kezdeniük, ha nem akarnak a győzelem után feladni azt, amiért megküzdöttek. (MN)

SPORT

SBTC-Kispest 4:3 (3:1)

1500 néző.

Vezette: Dr. Thomas

Góllövő: Nemes, Lackó, Csuberda, Lackó, Olajkár, Egresi, Vince

Felütné, hogy Salgótarján közönsége, mely minden időben nagy tömegekkel és szeretettel látogatta a labdarúgó mérkőzéseket, milyen kevés érdeklődést tanúsított a tabellán első helyen álló kispestiek vendégjátéka iránt. Nem tudunk mást elképzelni, mint azt, hogy városunk közönségének magasak a jelenlegi helyezés. Ezen pedig sajnos nem lehet változtatni, mert az MLSz. szabályozta az NB I. mérkőzések helyeit és az egyesületeknek akarva-akaratlanul el kell azt fogadnia. Pedig a közönségnek az a része, amely szereti a kispesti labdarúgó mérkőzéseket, ezen az összecsapáson mindent megtalálhatott.

A csapatok, mintegy 15 perces késéssel vonulnak ki a pályára és dr. Thomas játékvezető vezetésével így állnak fel:

SBTC: Nádasdi, Váradi, Kiss — Szabó, Simonyi VI., Bogár — Balás, Csuberda, Vince, Lackó, Trenka.

Kispest: Bozsik, Olajkár I., Csizmadia — Zalai, Pünkösdi, Urhegyi — Egresi, Nemes, Mézáros, Badics, Nonn.

I. félidő.

Az SBTC választ kaput és Kispest kezd a játékot. A kezdés után Csuberda, Balás majd ismét Csuberda a labda útja, mely azonban Csuberda lábáról kapu mellé száll. Támad a Kispest és szögletet is ér el Badics révén. Újabb kispesti támadás, melynek a vége ismét szögletugrás. Bogár jó labdával futtatja Vincét, akit csak az utolsó pillanatban tudnak a kispesti védők a góllövésben megakadályozni. Egy két erőltet kispesti támadás után feljön az SBTC. Balás—Csuberda—Vince támadás következik és Vincét ismét az utolsó pillanatban tudják csak a kispesti védők lezserelni. Általában véve mezőnyjáték folyik, de mind jobban kezdenek az SBTC támadások kialakulni. Hiába támad azonban a SBTC, mégis a Kispest szerzi meg a 18. percben a vezető gólt. Zalai kapja a labdát, aki a tisztán álló Nemeset ügyesen szökelteti. Az otthagya Simonyit és Kiss is és a 16-osról lapos bombagólt rug a jobb alsó sarokba 1:0.

Felvilanyozza a gól a Kispestieket, úgyhogy majdnem még egy gólt érnek el. Nádasdi kiejt egy labdát és Nemes elől csak nagy ügyel-bajjal tud Váradi tisztázni.

Négy perc múlva Csuberda hosszú partidobása Lackó elé kerül, aki nem sokat habozik, hanem a 11-es környékéről a tömörülő kispesti védők között a jobb alsó sarokba gurítja a labdát 1:1.

A 27. percben megzerzi az SBTC a vezető gólt. Bogár jó labdával futtatja Csuberdát, az még egy pár lépést tesz vele és mintegy 10 méterről a bal alsó sarokba bombázza a labdát. 2:1-re vezet az SBTC.

Ismét mezőnyjáték folyik, de mind jobban kezd kibontakozni az SBTC erőfőlénye. Trenkát vágják föl, majd Vince kapkod el egy nagy gólhelyzetet. Eredmény csak a 40. percben alakul ki, amikor a 16-os táján Zalai felülki Lackót. A játékvezető büntetést ítél, amit Lackó hajt végre. Lövése a kispestiek sorfala fölött védhetetlenül vágódik a léc alatt a hálóba. 3:1.

Tovább támad az SBTC, de a góllövésre már nincs ideje mert vége a félidőnek.

II. félidő.

Ismét az SBTC irányítja a játékot és teljesen beszorítja kapujához az ellenfelet. Azok a télapján nem tudnak átmenni. A 7. percben Csuberda jó labdát ad Vincének. Az kifut majdnem a kapuvonalig s mintegy négy lépésre van már csak a kaputól, amikor Csizmadia bel-

yágja. A játékvezető természetesen bebozsmétkül 11-eset ítél. A büntetést Csuberda rugja, de olyan rosszul, hogy a kispesti kapus védni tudja.

Kispestet fellelkesíti a kivédett 11-es és teljes erőbedobással támad. Sikert is ér el, mert a 13. percben Olajkár büntetést rughat a hazaiak kapujára, melyet olyan erősen és élesen sikerült rugnia, hogy Nádasdinak kiperdült a kezéből és úgy esett bele a hálóba 3:2.

Úgy a hazaiak, mint a kispestiek erősen támadnak. Az SBTC két kaputát is rug. A 20. percben Nemes futtatja Egresit, az behúzdik a középcsatár helyére, abannon megzerzi csapatának az egyenlítő gólt 3:3.

Nagy hajrá kezdődik. Támad, verkeznek a Kispest. Sok a csunya belemelés. Bogár összecsap Nemessel. Az utóbbi elájul, míg Bogárnak erősen felerped a feje, de tovább játszik. Nemes kiviszik és három orvos is eleazteti. A 38. percben vissza is tér a pályára. Csuberda gólt ér el, de Trenka lesállása miatt a játékvezető nem adja meg. Tul-

lított izgalommal van tele a nézőtér és fogcsikorgatva küzd mind a két csapat a győzelemért. Már a 44. percben vagyunk, amikor Simonyi kiugratja Vincét, Vince is és lövést kiejt a kispesti kapus. Vince most már nem hibáz és a kapusnal együtt a hálóba sodorja a labdát 4:3.

A 45. percben Váradi dancsolja Egresit, a játékvezető 11-eset ítél. A játékidő letelt, de a szabályok értelmében a büntetést végre kell hajtani. Olajkár áll neki a labdának. Gyilkos lövése Nádasdiról lepatlan, de az ismét ráveti magát a labdára, miközben Olajkár rugása öt találja úgy, hogy súlyosan megsérül, de a labda még így is a birtokában marad Közben a játékvezető lefújja a mérkőzést.

Szögletarány 6:5 (3:3) az SBTC javára. Bíralt.

Változatos, szép és erős mérkőzést vívott a két csapat. A mérkőzés elején a Kispestnek ment jobban a játék, később azonban az SBTC ragadta magához a kezdeményezést. A második félidőben olyan hatalmas küzdelmet és helyenként szép játékot láttunk mind a két csapat részéről, amilyen keveset gyönyörködött még Salgótarjánban a labdarúgás híveit. Az SBTC fedezetsornak hibáinálküli játéka döntötte el a mérkőzés sorsát. A csatárok rengeteg jó labdát kaptak tőlük. A hazai csapat nagyobb küzdeni akarással és jobb erőnlétével tudott csak győzedelmeskedni neves és egyenrangú ellenfele fölött.

A játékvezetőnek nehéz dolga volt, de azért hivatása magaslán állt és mondhatjuk, hogy általában véve jól vezette a mérkőzést. Bár minden mérkőzésünkön ilyen értékes és határozott játékvezetőnk legyen a jövőben.

vagy valamelyik jogosított tojáskereskedő által kiadott szállítási igazolvánnyal szállítható.

Burgonyát szállítani csak a burgonyaforgalmi központ által kiadott szállítási igazolvánnyal vagy a belső di burgonyakereskedelmi egyesülés sorszámozott és szárazbályegzővel ellátott fuvarlevéllel szabad. A magánháztartásnak így nem nyílik lehetősége arra, hogy Budapestre burgonyát hozzon vagy szállítson. A rendelet csak a termelőknek és azoknak teszi lehetővé a burgonya Budapestre való szállítását, akik munkabér fejében vagy természetbeni járandóság címén kapnak burgonyát. Ezeknek is azonban szállítási igazolványra van szükségük.

Babot borsót, lencsét tíz kilónál nem nagyobb mennyiségben szabadon lehet szállítani és ilyen mennyiségben postán is fel lehet adni. Tíz kilónál nagyobb mennyiség szállításához már a hűvelyszorgalmi központ szállítási igazolványa kell.

Makot ugyanúgy, mint a babot, borsót és lencsét, tíz kilónál nem nagyobb mennyiségben akár kézipoggyászban lehet hozni, akár postán fellehet adni szállítási igazolvány nélkül.

Hagymát ugyancsak tíz kilónál nem nagyobb mennyiségben szabadon lehet szállítani akár kézipoggyászban akár vasuton, hajón, postán. Ennél nagyobb mennyiségű hagyma szállításához a mezőgazdasági termelők egyesült szövetsége által kiadott szállítási igazolványa kell, legfeljebb tíz kiló hagyma azonban minden külön engedély és igazolvány nélkül szállítható. A makói hagymakörzet, valamint Bácskertes közszeg zárt területet alkot, erről a területről bármilyen mennyiségű hagymát kizhozni csak szállítási igazolvánnyal szabad.

Húst 5 kilónál nem nagyobb mennyiségben kézipoggyászban szabadon lehet szállítani. Ennél nagyobb mennyiségű húst Budapestre hozni csak a feladási hely előjárósága által kiadott szállítási igazolvánnyal szabad. Szállítási igazolványt azonban csak az kaphat, aki igazolja, hogy a hus saját vágásából származik. Postán bármilyen mennyiségű hus csak szállítási igazolvánnyal adható fel. A Budapestre címzett, húst tartalmazó postacsomag súlya legfeljebb tíz kiló lehet és egy napon egy címzett részére csak egy darab csomagot szabad feladni.

M. kir. rendőrség starjáni kapitánysága Rendőrbírói ítéletek légtalmi kihágás miatt.

A m. kir. rendőrség salgótarjáni kapitányságának büntető bírja Berger Jakab ügyest 50 P (10 nap), Friedmann Lipótné sz. Lacsten Helmin kereskedő nejét 30 P (5 nap), özv. Berkovics Hermanné sz. Klein Rezsín háztartásbelit 30 P (5 nap), Kökény Gyula közművessegédet 30 P (5 nap), Nagy János korcmárost 30 P (5 nap), Benyus Pál bányamunkást 30 P (5 nap), Ábrahám Béla kereskedőt 25 P (5 nap), Jakobovitsch Ábrahám kereskedőt 20 P (4 nap), Kellier Sándor kereskedőt 20 P (4 nap), Lehoczky Miklós bogárnemestert 20 P (4 nap), Kovács Kálmán üzletvezetőt 15 P (3 nap), Molnár Józsefné sz. Rezes Rozália háztartásbelit 15 P (3 nap), Babják Lászlóné sz. Toldi Dona háztartásbelit 15 P (3 nap), Szalai Sándorné sz. Tóth Gizella háztartásbelit 15 P (3 nap), Panyi Ferenc villanyzerelőt 10 P (2 nap), Weiszberger Herman halkereskedőt 10 P (2 nap), Cseri Pátné sz. Kovács Mária háztartásbelit 10 P (2 nap), Gecseht Imre fogtechnikust 10 P (5 nap), Rigó Sándor gyárimunkást 10 P (5 nap), Körös István bányász 10 P (5 nap), Berki Bertalan napazámos 10 P (5 nap), Zosa János napazámos 10 P (5 nap), Gusák Hermanoné sz. Jónás Teréz háztartásbelit 10 P (5 nap), Szabó Kálmánné zenész nejét 10 P (5 nap), Kecskés József napazámos 8 P (4 nap) és Hauer Anna pótlónót 5 P (2 nap), pénzbüntetésre ítélte jogerősen, mert az előírt eladótitást nem tartották be.

IGYANDI KESERUVIZ

Tavaszi ujdonság

Szűcs-féle

„Vitamin Crém”

A legmodernebb elvek szerint készített VITAMINDUS arckrém. Az arcbőr természetes tápanyagait tartalmazza ezért rugalmassá, üdévé teszi és megóvja a ráncosodástól.

Szűcs-féle

„Bubi Arcszesz”

Megszünteti pattanásait és az arcbőr zsirosságát. Kapható Szűcs Róbert Magyar Korona gyógyszerár, Salgótarján

Milyen élelmiszereket lehet vidékről Budapestre vinni?

A Közellátási Értesítő alapján ismertetjük olvasóinkkal, hogy milyen élelmiszereket és milyen szabályok mellett lehet vidékről Budapestre szállítani.

Lisztet csak azok vihetnek fel Budapestre, akik gabonát termeltek, vagy pedig természetbeni járandóság fejében gabonát kaptak és vámörlel jogosultsággal rendelkeznek. A vámörlelből származó lisztet a malomból vagy a cseretelpről a malom által kiállított szállítóbarca kíséretében minden külön engedély vagy szállítási igazolvány nélkül fel lehet szállítani a budapesti háztartásba. Más különben a vámörlelben öröklött liszt szállításához a feladási hely szerint illetékes közszeg előjárósága által kiállított szállítási igazolvány szükséges.

Zsirt Budapestre vinni csak a feladási hely előjárósága és az élelmiszert-

jegyközpont termény- és szállítási igazolvánnyal szabad. Ha a szállítási postán történik elegendő a feladási hely előjárósága által kiállított szállítási igazolvány egymagában is.

Sertésbár, szalonna, baromfizsradék, étolaj, ételzsír és olvasztott vaj szállítása ugyanúgy történhetik, mint a zsiré, postára való feladásához a feladási hely előjárósága által kiadott szállítási igazolvány egymagában elegendő.

Tojást kézipoggyászban szabadon lehet Budapestre hozni, de legfeljebb két kilogrammot. Ugyancsak két kilogramm tojás postán is küldhető Budapestre minden külön engedély vagy szállítási igazolvány nélkül. Ennél nagyobb mennyiségben tojás csak a baromfi- és tojásforgalmi központ által sorszámozott és száraz bályegzővel ellátott fuvarlevéllel